

SERCE

Biuletyn Parafii Najświętszego Serca
Pana Jezusa w Tychach – Paprocanach

Nr 16/2024 (1254)

IV Niedziela Wielkanocy – Niedziela Dobrego Pasterza – 21.04.2024 r.

Jezus jest dobrym pasterzem

[J 10, 11-18]

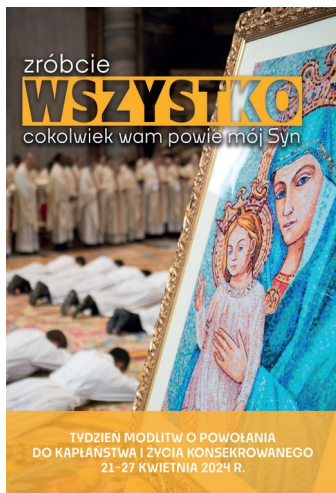
**«Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje,
a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec,
a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce.
Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody.
I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego,
i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz.»**

Niedzielą Dobrego Pasterza rozpoczynamy tydzień modlitw o powołania. Każdy z nas w tym czasie powinien zwrócić uwagę na to, że troska o dobrego kapłana jest wyrazem starań o własną wiarę. Trzeba prosić Boga, aby udzielił wielu młodym osobom daru powołania. Trzeba modlić się za młodych, aby odważnie odpowiedzieli na Boże wezwanie. Trzeba prosić, aby nie zabrakło pasterzy; dobrych pasterzy, którzy będą oddawać życie za owce. W ciągu tego tygodnia będziemy wspominać z wdzięcznością kapłanów, których spotkaliśmy na drogach naszego życia. Wspominać będziemy tego, który nas wprowadził do wspólnoty wierzących, udzielając chrztu świętego. Wspominać będziemy tego, który przygotowywał nas do sakramentu Eucharystii, który błogosławił nasze małżeństwo. Będziemy przypominać sobie tych kapłanów, którzy jednali nas z Bogiem w sakramencie pojednania i pokuty, tych, którzy pouczali nas w czasie rekolekcji czy tych, którzy gromadzili nas wokół ołtarza Jezusa Chrystusa w czasie Najświętszej Ofiary. Mamy świadomość, że było ich wielu i byli to różni ludzie – bardzo dobrzy, święci, przeciętniacy, a i tacy, którzy swym postępowaniem nie budowali, ale gorszyli – każdy z nich potrzebuje naszej modlitwy. Dla tych, którzy odeszli do Pana, będzie to pomoc w osiągnięciu zbawienia, dla innych do wytrwania, a być może ktoś tej modlitwy potrzebuje, by się nawrócić, by uratować swoje kapłaństwo. Podejmijmy zatem modlitwę, otoczmy kapłanów swoją obecnością. Niech nie braknie pasterzy zatroskanych o powierzone im przez Boga owczarnie.

Panie i Boże nasz, ześlij Twojemu ludowi świętych kapłanów, którzy będą pachnieć owcami.

Niech będą podporą w trudnościach, braćmi w potrzebach, aby Ciebie słowem, czynem, miłością wprowadzali w serca ludzkie i trudy codziennego życia. Niech stają się odbiciem Twego Świętego Oblicza, niech pozostaną wierni Tobie, Twojemu Kościołowi i swojemu powołaniu, aż do ostatniej chwili swego życia.

Tydzień modlitw o powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego

Jak każdego roku, w Niedzielę Dobrego Pasterza Kościół katolicki szczególnie modli się o liczne powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego. Dzisiejsza – IV niedziela wielkanocna rozpoczyna 61. Tydzień Modlitw o Powołania. Światowy Dzień Modlitw o powołania to inicjatywa papieża Pawła VI, będąca odpowiedzią na utrzymujący się już wówczas spadek powołań. Po raz pierwszy był on obchodzony 12 kwietnia 1964 roku. W tym dniu wierni modlą się w intencji powołań do życia kapłańskiego, konsekrowanego i misyjnego, rozważają też papieskie orędzie przygotowane na ten czas.

Bóg powołuje każdego człowieka do świętości. Jest to podstawowe powołanie każdego z nas. Świętość, jak nauczał św. Jan Paweł II, polega na wielbieniu imienia Ojca i pełnieniu Jego woli, na zjednoczeniu z Bogiem i naśladowaniu Chrystusa. Drog i sposobów prowadzących do świętości jest tyle – ilu jest ludzi. Na drogach tych towarzyszy chrześcijanom Kościół, który gromadzi w sobie wszelkie, różnorodne powołania wzbudzone przez Ojca. Każde powołanie w Kościele ma przybliżać człowieka do świętości, ma jej służyć. Szczególnymi powołaniami na tej drodze są powołania do kapłaństwa i życia konsekrowanego – tak bardzo istotne, nie tylko dla świętości życia indywidualnego, powołanego do służby Bożej człowieka, ale dla świętości życia całego ludu Bożego. Powołanie do kapłaństwa jest przede wszystkim darem Bożej miłości, jest owocem Bożej łaski. Jest to dar Boga dla całej społeczności ludu Bożego, dla nas wszystkich. Na powołania kapłańskie i na kapłanów musimy patrzeć przede wszystkim przez pryzmat wiary. Powołanie jest wielką tajemnicą Boga, który wzywa tego, kogo On chce. Dlatego często sami powołani nie potrafią sobie odpowiedzieć na pytanie, dlaczego to właśnie oni zostali obdarzeni tym szczególnym, tajemniczym darem. Jest to wielka tajemnica miłości Pana Boga do człowieka. Takim wyjątkowym czasem rozeznawania powołania i podejmowania decyzji jest czas formacji w seminarium duchownym (w przypadku osób powołanych do kapłaństwa) i czas formacji w zgromadzeniu zakonnym (w przypadku osób powołanych do życia zakonnego). Zadaniem seminarium jako instytucji jest podniesienie poziomu wykształcenia przyszłych kapłanów i pogłębienie ich życia duchowego. Seminarium jest przede wszystkim wspólnotą wychowawczą w drodze. Nie jest wyłącznie uczelnią czy też domem akademickim, ale jest przede wszystkim, domem formacyjnym dla kandydatów do kapłaństwa. Jezus nie chciał prowadzić wspólnoty Kościoła w służbie zbawienia całego świata przez aniołów i przez samych świętych, ale przez grzeszników, którzy starają się o życie według Ewangelii. Jest to wielka tajemnica miłości Bożej, Jego zaufania i cierpliwości, że dał ster tego okrętu, którym jest Kościół, w ręce ludzi uczących się na własnych błędach, aby prowadzili innych do doskonałości. Ludzie ci pochodzą z naszych miast, wspólnot parafialnych, z naszych rodzin. Kościół, poprzez Tydzień Modlitw o Powołania, zaprasza nas, abysmy włączyli się z troską w modlitwę o dzieło powołań oraz o tych, którzy są przez Boga Ojca powołani, by wiernie naśladować Jego Syna Jezusa Chrystusa – Dobrego Pasterza i Zbawiciela. Chciejmy – każdy według swoich możliwości – odpowiedzieć na to zaproszenie.